

DOMOVNÍK

č. 4 – DUBEN 2012

Dále čtete:

- Naděje má novou vedoucí (str. 2)
- Interview s Lenkou Křenovou (str. 4)
- Otec Josef požehnal peci (str. 3)

CITÁT MĚSÍCE: „Dokud muž ženu miluje, hovoří s ní hlavně o ní, přestane-li milovat, hovoří s ní o sobě.“

Johann Wolfgang GOETHE, německý básník, prozaik, dramatik a historik umění

Chce dožít doma, proto darovala dům Charitě Opava

Každý člověk chce být prospěšný, každý touží po tom, aby jeho práce a hodnoty, kterých dosáhl, přesahovaly jeho vlastní život. Štafetu vydaného majetku od nás většinou na konci našich dnů přebírají potomci či blízcí, ale cesty života jsou často klikaté a ne vždy to je možné – nebo to jen není to pravé ořečové.

Jako v případě paní Heleny, která Charitě Opava darovala svůj domek, v němž žije celý život. Protože se narodila postižená a rodiče ji chtěli zabezpečit, dostala dům ona a sestru vyplatili. „Říkalo se tomu koňská noha,“ vysvětluje paní Helena a ukazuje na speciální botu. Dětství a mládí neměla radostné, spolužáci se posmívali, nápadníci se jí vyhýbali. Neměla ani kamarádky, protože nemohla dělat to, co ony. Netancovala, nesportovala, neprožívala žádné lásky. „Byla jsem s tím smířená. V rodině sestry mě trpěli jako hodnou tetičku, která pohlídala neteř a měla pro ni vždy nějaký dárek. A podotýkám – nebyly to maličkosti. V pětatřiceti jsem prodělala několik operací. Zůstala mi čtvrtina žaludku. Bojovala jsem o život a sestra se švagrem už uvažovali, co udělají s barákem. V nemocnici to prořekla malá neteř. Zeptala

se, zda opravdu zemřu a pověděla, že tatínek pak vyháže všechny nábytek z domu. To mě nakoplo. Řekla jsem si, že tu radost jim neudělám a přežiju.“ Paní Helena přežila a v lázních pak dokonce potkala muže, jehož si později vzala. „Taky nebyl moc zdravý a moje noha mu nevadila. Sestra, místo aby měla radost, mi vyčítala, že nemám rozum, že si mě bere jen pro majetek. My jsme ale prožili šťastných osmdvaacet let. V to jsem nikdy ani nedoufala. Se sestřinou rodinou jsme se pak stýkali sporadicky.“

Teprve před časem došlo k velkému usmíření, ale upřímně to prý nebylo. Brzy začala neteř na paní Helenu naléhat, aby dům napsala na ni, že ho opraví a budou se o ni starat. „Nechci prožít těch pár let, co mi zbývá, na staveništi. Spíš by to ale byla přímá cesta do domova důchodců. A to já nechci. Tak mě

ignorují. Já jsem už měla napsanou závět, stejně by dům dostala neteř, ale teď jsem se rozhodla, že ne. A nechci ho nechat ani státu, protože to, co se teď děje, se mi také nelíbí. Sousedka mi poradila, že bych ho mohla dát opavské Charitě. Tak jsem tam zavolala a domluvili jsme se. Já tady dožiju, přes všechny nemoci jsem fit, a když bude třeba, Charita mi pomůže.“

Věnovat svůj majetek či jeho část ve prospěch neziskové organizace je v České republice poměrně novou a velmi citlivou možností, jak podpořit činnost své oblíbené neziskové nevládní organizace. Na tomto odkazu (<http://www.ceska-televize.cz/porady/10249971631-ekonomika/211411058390630/video/>) lze shlédnout zajímavý dokument České televize, který se této problematice věnuje podrobněji. Možnost odkázat svůj majetek Charitě Opava již využila řada občanů Opavy i jiných měst. O mnohé z nich Charita Opava na sklonku jejich života oplátkou s láskou postarala.

„Odkázaný majetek dnes slouží a smysluplně pomáhá řadě potřebným i po jejich odchodu. Tak jako například dům blízko Městských sadů v Opavě, který už za patnáct let, kdy jej Charita Opava dostala darem v dědictví, pomohl jako chráněné bydlení desítkám lidí, kteří se ocitli v nouzi či přišli o střechu nad hlavou po povodních,“ uvedl ředitel Charity Opava Jan Hanuš s tím, že s každým, kdo o podobném řešení uvažuje, se rád setká.

Kontaktovat jej lze na telefonním čísle 604 942 250 či emailem: hanus@charitaopava.cz.

Slovo ředitele

Charita nekončí

Trochu mě vyděsilo, že informace o ohrožení existence naší sociálně terapeutické dílny Radost z průsobily rozruch také mezi klienty či potencionálními klienty ostatních středisek. Tyto signály dostávám jak od vedoucích, tak od známých, kterých se někdo ptal, nebo kteří takovou zprávu někde slyšeli. Zvěsti, že Charita Opava končí, nejsou ani v nejmenším na místě. Rád bych proto uvedl věc na pravou míru, a zároveň uklidnit všechny, kteří mají obavy. O svou službu nikdo nepřijde a jediným důvodem odmítnutí nového klienta může být naplněná kapacita toho kterého střediska. Problémy s financemi mají pouze Radost a mateřské centrum Neškola. V Neškole jsme již přijali opatření. Pracovníci, která odešla na mateřskou dovolenou, nahrazují dobrovolníci. Situaci v již zmíněné Radosti, která místo pravidelné roční dotace ve výši milion čtyři sta tisíc dostala z Ministerstva práce a sociálních věcí ČR pouhých 250 tisíc, neustále řešíme. Děláme vše, abychom toto středisko nemuseli zavřít. Jsme si vědomi, jak nás naši klienti potřebují – a víme také, že ani s Radostí není v Opavě dostatek vhodných zařízení pro lidi s mentálním postižením. Víme, že rodiče většiny žáků Praktické školy se už dnes trápí, co bude s jejich dětmi, až školu absolvují. Už to nás nutí nevdzat se. Všechna ostatní střediska dotace obdržela v dostatečné výši, a já mohu slíbit, že v případě potřeby vás bude Charita Opava provázet těžkým obdobím tak, jako tomu bylo uplynulých dvaadvacet let.

Jan HANUŠ, ředitel

+ DUBEN

— DUBEN

Auto pro Vlašovičky

Velmi dobrou zprávu se v těchto dnech dověděli ve Vlašovičkách. Správný rada Nadačního fondu J&T schválila žádost Charity Opava a rozhodla o finančním příspěvku ve výši 100 tisíc korun na nákup závoňního automobilu. Ten bude sloužit jak Domu sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené, tak Chráněné dílně Vlašovičky. Všichni už se těší, protože další auto nutně potřebují.

Méně za zpracování

Špatná zpráva se tentokrát týká Chráněné technické dílny ve Velkých Hořticích. Od 1. dubna došlo ke snížení cen za zpracování vyřazených televizorů a monitorů, a to téměř o 50 %. Jak uvedl manažer chráněného zaměstnávání Tomáš Schaffartzik, příjmy dílny se tak sníží řádově o stovky tisíc.

STALO SE

• Návštěva z Oder

V březnu navštívily Denní stacionář pro seniory čtyři pečovatky z Charity Odry. Přijely na exkurzi. Tamní Charita podobné zařízení nemá, tak chtěly vidět, jak probíhá provoz a jak vypadá péče o klienty. Byly nadšené. Ve stacionáři právě probíhaly jarní sportovní hry, jejichž disciplíny byly přizpůsobeny zdravotnímu stavu klientů. Nešlo jen o výkony těla, ale i ducha. Jak se děvčata z Oder svěřila svým opavským kolegyním, ony na něco podobného nemají čas, protože většinou se v domácnostech klientů věnují úklidu.

• Rada Charity Opava

Vzhledem k tomu, že Radě Charity Opava skončil dvouletý mandát, sešla se v úterý 27. března poprvé v novém složení. Dosavadní předsedkyni Annu Ekslerovou, která se bude stěhovat mimo Opavu, vystřídal ve funkci mediální poradce Ivo Mluděk a opavského děkana Pavla Cieslara nahradil charitní spirituál Josef Motyka. Místopředsedou Rady Charity Opava je Jan Petkov. Jmenování převzali jmenovací dekrety a ihned se pustili do práce, na úvod se seznámili s rozpočtem a všemi aktuálními problémy. Jak uvedl nový předseda Ivo Mluděk, rada se v nejbližší době rozšíří ještě o další dva členy. Rada Charity Opava se bude scházet čtyřikrát do roka, v případě potřeby i častěji.

• Děti v dílnách

Do Chráněných dílen sv. Josefa přijely děti z Mateřské školy ve Velkých Heralticích. Paní učitelky jim právě vyprávějí o zaměstnání. O den později si dílny prohlédla skupina středoškolaček. Děti utratily kolem šesti stovek, dívky nic. Inu je krize...

KALENDÁRIUM

*V dubnu 1990 byla otevřena charitní Knihovna křesťanské literatury.

*V dubnu 1994 se konal charitní bazar darů z Holandska.

*V dubnu 2001 uspořádala Charita Opava finanční sbírku na pomoc Zakarpatské Ukrajině.

*1. dubna 2007 byl otevřen mobilní hospic Pokojný přístav.

* 2. dubna 2008 zahájila Neškola první kurz angličtiny pro maminky na mateřské dovolené.

O burzu byl v Neškole velký zájem

Burza dětského oblečení, kterou ve čtvrtek 22. března uspořádalo mateřské centrum Neškola, přilákala nejméně stovku návštěvníků. A měli z čeho vybírat. Dvacet stolů, které se pro tuto chvíli proměnily v prodejní pulty, bylo pokryto nepřehledným množstvím pestrobarevných dětských hadříků.

K máni byla ale také bižuterie, reprezentantka firmy Avon poradila s novými trendy v líčení, o kus dál se nabízela úprava nehtů a své místo zde měla i charitní keramika. Dětem, které přišly se svými maminkami, věnovala firma SEMIX PLUSO spol. s r.o. z Otice-Rybníčků dobrůtky ze své produkce – kelímky s celozrnnými pšeničnými lupínky v čokoládě ČokoMixx a krabičky „Müsli do ruky“, což jsou celozrnné ovesné osmičky. Jak uvedla Gabriela Salichová z této firmy, lupínky jsou zdravá a chutná alternativa běžných

müsli tyčinek či sušenek, jsou vhodné i s mlékem nebo jogurtem. „O Neškole nám pověděla kolegyně, která ji navštěvuje a je přímo nadšena nabídkou nejružnějších aktivit. Proto jsme tuto akci rádi podpořili,“ dodala Gabriela Salichová.

Ona kolegyně se jmenuje Elen Vaňková a je maminkou tříletých dvojčat Emy a Tomáše. Také ona přišla na burzu s oblečením, z něhož její děti již vyrostly, navíc zprostředkovala příjemné překvapení pro mrňata – již zmíněné pochoutky z firmy SEMIX PLUSO. Aby toho nebylo

málo, na facebooku „Dětské bazarčky“ zapáleně propaguje Neškolu a její akce. Do mateřského centra Charity Opava dochází přibližně rok a lituje, že o něm nevěděla dříve. „Je zde skvělá domácí atmosféra, mohu se tady vzdělávat v kurzu angličtiny, je tady super cvičení s terapeutkou, probíhají zde skvělé programy. Když potřebuji někde něco vyřídit, nemusím sebou vláčet děti, protože mi je v Neškole za pár drobných pohladají,“ shrnula krátce Elen Vaňková.

Na burzu se přišla podívat také pracovnice Neškoly Jana Kotzianová, která je v radostném očekávání. Koncem dubna se jí po třech holčičkách – Klárce, Elišce a Maruše narodí syn. „Mám hodně oblečení po dcerách, ale něco jsem si vybrala,“ ukázala nám paní Jana roztomilé bleděmodré dupačky.

Vedoucí Svatava Bláhová byla s akcí nadmíru spokojena. „Mamkám, prodávajícím i kupujícím, se to moc líbilo. Každý si odsud něco odnesl. Byly i takové návrhy, abychom burzu pořádali každý čtvrtek,“ směje se Svatava Bláhová, která také ocenila, že nezůstala sama na úklid prostorů, v nichž se burza konala. „Trochu jsem se toho bála, ale pomohly mi maminky i studentky, a dokonce i otec Krzysztof. Všem děkuji.“

Magda Kutálková novou vedoucí Naděje

Není tajemstvím, že Veronika Prchalová, vedoucí Naděje – střediska krizové pomoci, odchází na mateřskou. Narodí se malý Charitaček a známé je zatím jen jeho příjmení Prchala. Jak ho rodiče pojmenují, to se dovíme pravděpodobně až v červnu, kdy má spatřit světlo světa.

V Naději proto už před časem začali hledat někoho, kdo se postaví do čela střediska a zároveň bude vykonávat i funkci sociálního pracovníka. Do výběrového řízení se přihlásilo šedesát zájemců. Z užšího výběru dvanácti kandidátů pak byla vybrána jednadvacetiletá Magdaléna Kutálková. Přestože do práce nastupuje právě teď v dubnu, již v březnu pomáhala při sbírce šatstva, na kterou se už předem těšila. Že je s tím

spojena i velká dřina, jí vůbec nevadilo a atmosféra solidarity ji přímo nadchla. V sociální práci není žádným nováčkem. Rodilá Krnovačka po maturitě přesídlila do Brna, kde zprvu pracovala jako mzdová účetní, brzy však zběhla právě do sociální sféry, která ji lákala už dávno. Přitom začala dálkově studovat Slezskou univerzitu obor sociální politika a sociální práce.

„Naposledy jsem pracovala v Holasi-

cích u Brna ve firmě, v níž jsme se zabývali vytvářením standardů kvality sociálních služeb pro různé organizace, působící v této oblasti. Bohužel, z důvodu vážného onemocnění majitelky firma ukončila svou činnost. Uvažovala jsem, co dál. Nakonec jsem se rozhodla vrátit zpět k rodičům do Krnova a hledala práci v tomto regionu. Měla jsem štěstí, protože brzy jsem na internetu objevila inzerát opavské Charity,“ říká Magdaléna Kutálková a dodává, že Charitu vnímá jako mimořádně seriózní organizaci. Cení si toho, že název, který symbolizuje křesťanskou lásku k bližnímu, nebyl nikdy pošpiněn žádnými skandály. Jako první, co se jí v souvislosti s Charitou dříve vybavilo, je Tříkrálová sbírka, do které pravidelně přispívá celá její rodina.

Na práci v Naději je připravena. „Myslím, že vím, co čeho jdu. S krizovou intervencí mám své zkušenosti a jsem ráda, že budu pomáhat všem, kteří pomoc potřebují. A už to budou chudobní lidé či bezdomovci, nebo klienti služby Fénix,“ těší se a neopomene se zmínit o tom, jak pěkně ji přijal kolektiv celé sekce a jak ji Veronika Prchalová pomáhá, aby se v nové práci co nejdříve zorientovala.

Charitní spirituál otec Jožka požehnal nové keramické peci

Charitní spirituál otec Josef Motyka kropí pec svčenu vodou.

„Bože, ty jsi dal člověku schopnost pracovat a využívat přírodních sil, požehnej těm, kteří budou pracovat na této keramické peci...“, takto emotivně žehnal spirituál Charity Opava otec Josef Motyka nové keramické peci v Chráněných dílnách sv. Josefa a také zaměstnancům, kteří se této malé slavnosti zúčastnili.

Další keramickou pec si mohli dílny pořídit z prostředků, které získaly od opavského Úřadu práce na zřízení nového pracovního místa. Po tříměsíčním zkušebním provozu byla ve středu 21. března oficiálně uvedena do plného chodu. Jedná se o největší pec, v níž lze vypálit dvojnásobné množství výrobků než ve všech stávajících.

To už chráněné dílny potřebovaly. Jak uvedl marketingový pracovník Pavel Šefránek, vzhledem k zvyšujícímu se počtu zakázek a výjezdů na tržní akce, je třeba, aby byl vždy dostatek zboží. „Na konci loňského roku nás už pece trochu brzdily.“

Otec Josef Motyka se netajil, že žádost o požehnutí pece jej potěšila. „Je to zároveň dobrořečení Bohu za

to, že nám dal k používání takový nástroj, který pomáhá k lepšímu životu, v tomto případě, že lidé mají práci.“ Uvedl však také, že požehnutí pece nemají lidé chápat tak, že se teď jedná o svatou věc. „Není to žádný fetiš, před kterým by se člověk měl modlit nebo křížovat. To v žádném případě! Mějme prostě radost z tohoto daru a važme si, že nám slouží“, dodal otec Josef, který působí ve Stěbořicích a charitním spirituálem byl jmenován loni na podzim. Jako vesnický farář již žehnal mnohému. Jak uvedl - nejčastěji domům, autům, kolům, knížkám, počítačům a těhotným matkám. Vždy tento akt pocituje jako malou slavnost. Příjemně pak otce Josefa překvapili pracovníci keramické dílny. Jako výraz poděkování od nich dostal pěkný talířek, který byl v peci vypálen během zkušebního provozu. „Chtěli jsme, aby to byl takový osobní dárek, a protože krátce předtím byl svátek Josefa, napsali jsme na talířek tři slova - ať žije Josef. A to mu samozřejmě ze srdce přejeme. Glazura je atestována jako zdravotně nezávadná, tak si na něj může dát třeba koblížek k snídani“, pověděla nám keramička Marcela Smijová.

Kluci se snažili, ale vyhrála paní Marie

V charitním Denním stacionáři pro seniory se stále něco děje. Většina klientů se již bez cizí pomoci neobejde, mnozí mají navíc problémy s pamětí. Jejich společenský život už dávno není to, co bývalo. Právě proto jim ve stacionáři vycházejí vstříc a kromě běžných aktivit se jim snaží nabídnout i něco navíc.

Nedávno se zde například uskutečnil turnaj v Člověče, nezlob se, který stacionář uspořádal ve spolupráci se sociálně terapeutickou dílnou Radost. Klienti obou charitních středisek se už dobře znají, turnaj se zde nekonal poprvé a loni byli společně i na výletě ve Stěbořicích. Na klání se babičky pořádně připravily. Napekly tři plechy jablečného koláče a ze sla-

ného těsta i medaile pro nejlepší hráče. „Dostali jsme jablka jako sponzorský dar, tak jsme se rozhodli, že něco dobrého upečeme. Některé klientky je strouhaly, jiné pomáhaly s těstem a ještě jsme u toho stihli udělat velikonoční výzdobu“, popsala přípravy pracovnice stacionáře Zuzka Paverová. Ještě před turnajem tak proběhlo příjemné posezení u kávy a kolá-

če, a jak to u podobných akcí ve stacionáři bývá, klient pan Max přitom hrál na harmoniku. „Naposledy jsem to hrála jako holka, a teď je mi přes sedmdesát. Ale moc se těším“, svěřila se paní Věra Víchová a trochu se obávala, jestli ještě zná pravidla. Hrál po pěti hráčích z každého střediska a než byl znám vítěz, trvalo to téměř dvě hodiny.

Do finálové čtyřky se nakonec dostali ve spravedlivém poměru Marie Navrátilová a Anna Kadulová ze stacionáře a Pavel Lév s Adamem Wewiorou z Radosti. Mladíkům se nejprve dařilo, ale kostka nakonec nešla tak, jako paní Marii, která celý turnaj po vyrovnaném boji vyhrála. Pavel s Adamem na sobě zklamání nedali znát a utěšovali se, že se jim podaří zvítězit třeba příště. Ostatně oba odcházeli ze stacionáře s medailí kolem krku.

Těto pocity se z Radosti dostalo také Evě Rohovské. Z týmu denního stacionáře pak medaili dostaly, kromě absolutní vítězky Marie Navrátilové, také Anna Kadulová, Helenka Vrátná, Věra Víchová, Marie Škrabalová a Svata Zelinková. Odveta se uskuteční na podzim.

Stane se

• Přednáška o Zdislavě

Klub sv. Anežky, dobrovolné sdružení Charity Opava, srdečně zve na přednášku nazvanou „Svatá Zdislava z Lemberka a její doba“. Přednášet bude plukovník František Valdštyň. Akce se uskuteční v úterý 17. dubna v 16 hodin v pastoračním středisku Minoritského kláštera na Masarykově ulici 39 v Opavě a je určena nejen členům klubu, ale i široké opavské veřejnosti.

• Už zase vyjedou

Chráněným dílnám sv. Josefa začíná sezóna tržních akcí. Ještě před Velikonocemi představí své zboží na tradičním zdravotnickém veletrhu NON-HANDICAP v Praze, naplánovány jsou už také prodeje v lázních Klimkovic a přímo ve firmě ArcelorMittal. Jak uvedl Pavel Šefránek, dílny usilují také o účast na Farmářských trzích, které budou na opavském Dolním náměstí probíhat už od dubna.

• Čtyři svatby v Charitě

Jak se nám podařilo zjistit, nejméně čtyři zaměstnankyně Charity Opava v brzké době změní příjmení. Tři svatby hlásí Charitní pečovatelská služba. V červnu vstoupí do stavu manželského Světlana Lebedová, v červenci Lenka Kavanová a v srpnu Martina Poláková. V červenci se provdá také vedoucí Domu sv. Cyrila a Metoděje Romana Krejčí.

• Volno na Velký pátek

Ředitel Charity Opava vyhlásuje pracovní volno na Velký pátek, který letos připadá na 6. duben. Zaměstnanci, kteří ho nebudou moci čerpat, si volný den mohou vybrat jindy.

Napsali o nás

• Dobře fotit se dá...

Od počátku roku má opavská veřejnost možnost seznámit se s velkoplošnými fotografiemi opavského fotografa Václava Müllera. V charitní prodejně na Kolářské ulici bude tento autor po celý rok postupně představovat průřez svou fotografickou tvorbou. A protože už jeho nevdědní přírodní scenerie zaujaly nejednoho návštěvníka, přišel čas představit jej...

Region Opavsko
13. března 2012

„Neumím si představit, že by Charita nebyla,“ říká paní Lenka Křenová o svých zkušenostech s charitním hospicem

Již pět let poskytuje své služby nevyčísitelně nemocným i jejich rodinám charitní mobilní hospic Pokojný přístav. Za tu dobu se jeho tým postaral o více než čtyři sta pacientů, kterým pomohl překročit tenkou, ale mnohdy dlouhou a nesmírně bolestnou linii mezi životem a smrtí - umírání. Jedním z klientů byl pan Miroslav Křen, kterého těžká nemoc zasáhla loni, když mu bylo pouhých třiapadesát. Právě ve chvíli, kdy si s manželkou chtěli začít trochu užívat a poznávat svět. Předtím na to neměli čas, ani pomýšlení a v době, kdy si koupili nové auto a začali plánovat, se ukázalo, že ten čas prostě už vypršel... S paní Lenkou Křenovou jsme si povídali o tom, jak se všechno ze dne na den změnilo, a také jak v nejtěžších chvílích může pomoci Charita Opava.

*** Byli jste spolu sedmadvacet let. Jak na ně vzpomínáte?**

Bylo to fajn manželství. Vzali jsme se v roce 1984, narodily se nám dvě děti - Markétka a Tomáš. Žili jsme spokojeně, spíš sami pro sebe. Nikdy jsme kolem sebe nemuseli mít spoustu lidí, vždy jsme si měli co povídat a sami jsme spolu šli třeba i na ples. Manžel byl vyučený sladovník v litovelském pivovaru, ale potom dělal hlavně se dřevem a dlouho se staral o rodiče, především o maminku. Žila s námi a posledních dvacet let hodně chátala, možná měla Alzheimerovu chorobu, ale neměli jsme to potvrzené. Manžel kolem ní všechno dělal a přitom pečoval i o dceru, která je zdravotně postižená. Takže na nějaké zábavy nikdy nebyl čas. Samozřejmě občas jsme někam vyrazili, ale zase jsme spěchali hned zpátky domů. V listopadu babička zemřela, a my jsme si řekli, že se teď budeme trochu věnovat sobě. Koupili jsme si nové auto a uvažovali, že pojedeme do Řecka. Ale to těšení nám vydrželo jenom chvíličku.

*** Přišla nemoc...**

Bylo to takové příšerné období. V listopadu zemřela babička, v prosinci z ničeho nic náš pesek, v lednu pak můj táta. Do té doby se nám smrt vyhýbala obloukem a najednou dva pohřby za sebou. Protože manželovi rodiče se oba dožili vysokého věku, a v žádné z našich rodin se zákeřná nemoc nevyskytovala, ani ve snu by nás nenapadlo, co nás čeká. Když manžela začala v lednu bolet záda, neviděli jsme v tom žádnou hrozbu. Manžel byl v plném zdraví, nikdy nekašlal, netrpěl na zápal plic a přitom ty bolesti způsobily již metastázy právě z plic. To tenkrát samozřejmě netušil. Šel k lékaři, tam dostal léky na bolest a ty bral asi tak tři týdny. Nakonec ale skončil s krutými bolestmi na neurologii, kde mu zjistili, že má zlomený obratel. Koncem ledna ulehl, a už vlastně téměř nevstal.

*** Věděli jste hned od počátku, jak je to vážné?**

I když jsme pak diagnózu už znali, doufali jsme, že ho odoperují a dobře to dopadne. Po operaci byl i na ozárkách. Manžel se dověděl, že ta zlomenina je patologická, a že se již nevyvléčí. Pořád jsme ale věřili, že třeba bude na vozíku, ale bude žít. Ležel v nemocnici v Ostravě a v březnu ho chtěli poslat někam do nemocnice v Opavě. Věděla jsem, že ho chci mít doma, a byla jsem šťastná, když jsem se dověděla, že s pomocí opavské Charity je to možné. Navíc, mám štěstí na zaměstnavatele. Pracuji v podniku TEVA jako chemička a požádala jsem o neplacené volno. Můj šéf, aniž by věděl jak dlouho to může trvat, mi vyhověl a za to jsem nesmírně vděčná. Asi bych se nesrovnala s tím, kdyby můj muž musel být někde ve špitále. Zbývaly mu tři měsíce.

*** Jak vám v této situaci pomohl mobilní hospic Pokojný přístav?**

Právě v tom, že mohl být doma, a že sestřičky byly stále k dispozici. Jezdily dvakrát, někdy i třikrát denně píchat manželovi morfium a kdykoli bylo třeba, mohli jsme jim zavolat. Přijely i v noci. Manžel je měl strašně rád. Ony jeho také. Byl to vyložené hodný pacient a statečný. Například se sám i cévkoval - a při tom všem, jaké měl kruté bolesti, nikdy si nestěžoval a bavili jsme se úplně normálně o obyčejných věcech. Ne o nemoci. Já jsem se během té doby, co nám Charita pomáhala, hodně sblížila s paní Hankou Ko-

márkovou. Hodně jsme si spolu povídaly, všechny ty hrozné chvíle prožívala se mnou. Pořád jsem se jí na něco ptala. Víte, ty sestřičky se nestarají jen o pacienta, ale i o příbuzné, kteří se s tím, že jim odchází někdo blízký, většinou neumí srovnat. Je to práce navíc, kterou nemají zaplacenou, a přesto ji dělají. Moc je obdivuji. Dodnes, kdykoli vidím červené charitní auto, dívám se, kdo v něm sedí a nikdy nezapomenu, že díky nim mohl manžel tu krátkou dobu od stanovení diagnózy strávit doma a se mnou. Víím, že to pro něj hodně znamenalo.

*** Jak jste prožili ten poslední den?**

Když se nemoc stupňovala, přestalo manželovi chutnat a poslední týden už jen popíjel nutridrinky. Věřím, že si svůj stav už moc neuvědomoval. Zemřel

a čekal, až přijede syn z Prahy. Už ani moc nemluvil, ale v jedné chvíli mi pověděl, že to budu mít těžké, ale že to zvládnou. Pak měl chuť na pivo, a já doma žádné neměla. Manžel si vzpomněl, že má ve sklepech schované jedno německé, tak jsem mu ho přinesla. Už mu ale nechutnalo, říkal, že se to s litovelským nedá srovnat. V Litovli se totiž vyučil. Dočkal se i syna a v noci zemřel. Na jedné straně jsem byla ráda, že už se netrápí. Byl to tak hodný člověk a ty bolesti si nezasloužil. Na druhé jsem si uvědomovala jak strašně to není fér, že musel odejít tak brzy, vždyť si v tom životě nic neužil. Alespoň, že jsme mohli i v té poslední chvíli být spolu a doma. Hned ráno pak z Charity přijela paní Hanka. Její přítomnost mi v těch prvních hodinách hodně pomohla.

*** Doporučila byste mobilní hospic Pokojný přístav dál?**

Samozřejmě, že bych nikomu nepřála, aby musel prožívat to, co my. Ale když už někoho taková nemoc postihne, tak je Pokojný přístav určitě tím nejvhodnějším řešením. Já si myslím, že nikdo nechce umírat sám někde v nemocnici, přestože se mu tam určitě může dostat dobré péče. Musí to být stresující i pro rodinu, protože do nemocnice můžete jít maximálně na návštěvu - a po zbytek dne vás trápí, že váš blízký trpí, a to ještě někde mezi cizími lidmi. Že se cítí opuštěný, že nemůže dělat to, co právě chce, že se v tom nejhorším období života musí přizpůsobovat nemocničnímu režimu, na který nebyl zvyklý. Tu kvalitní paliativní péči mu dá Charita také, ale doma - a navíc přidá i srdce na dlani a svým způsobem i svobodu. Vůbec si nedokážu představit, že by opavská Charita nebyla.

*** Děkujeme za rozhovor.**

19. června a ještě ráno u nás byla sestřička. Bylo to takové zvláštní, přestal hýbat nohama

Východní nádraží bylo místem solidarity

Tři vagóny se podařilo naplnit během nedávné sbírky šatstva, kterou už po desáté uspořádala Naděje – středisko krizové pomoci Charity Opava pro Diakonii Broumov. Tato organizace poskytuje komplexní sociální služby lidem z okraje společnosti a mimo jiné provozuje celonárodní banku šatstva. Prostřednictvím sbírek tak do ní přispívá i Charita Opava.

Mezi dárci byla také Jana Ryplová. Cestu na Východní nádraží absolvovala během dvou dnů hned několikrát. Vždy usměvavá trafikantka z kiosku v Kylešovicích se řadí mezi velké příznivce opavské Charity. Každoročně pomáhá při Tříkrálové sbírce a o každé charitativní akci vždy informuje své stálé

zákazníky. „Mnozí z nich už mají nějaký věk a je pro ně problematické vzít pytel s nepotřebným oblečením, jet s ním trolejbusem a pak ještě ujit kus cesty na nákladní nádraží. Tak, kdo měl zájem, s těmi jsem se domluvila. Lidé mi přinášeli věci do trafiky, já jsem to pak naložila do auta a odvezla. To pro

mě není žádná zátěž, lidé si musí pomáhat,“ řekla nám vítální paní Jana, která měla právě v den sbírky už osmašedesáté narozeniny.

Na nádraží jsme potkali také starého známého - Pavla Gančáře. Sympatický klient Naděje patří mezi věrné pomocníky. Také tentokrát byl stále v pohybu. Odebíral lidem pytle a balíky s šatstvem už u aut a těm, kteří přicházeli pěšky, běžel naproti, aby jim ušetřil síly. „Sbírku bych si nenechal ujít, za prvé mě to baví a pak, mě také v Naději pomohli. Co jiného bych pro ně mohl udělat,“ usmívá se pan Pavel a vyrazí k starší paní, která má ověšené kolo asi deseti igelitkami. S velkým nákladem přijela také Ilona Michalčíková, mistrová šicí dílny Chráněných dílen sv. Josefa. „Pořizovali jsme si doma nové záclony a ty staré zase nejsou tak špatné, aby nemohly ještě někomu posloužit,“ ukazuje na dva pytle. V dalších má oblečení, ložní prádlo a knihy.

Kromě Pavla Gančáře pomáhali při nákladě také vězni z opavské věznice. Vystrídalo se jich tady šest. Spolu s nimi pracovali i dva

dozorci. Odpoledne je nahradili pracovníci Chráněné technické dílny ve Velkých Hošticích Milan Surovčík a Radim Wacławiec.

Vedoucí Naděje Veronika Prchalová byla s průběhem sbírky spokojena: „Ráda bych všem dárcům poděkovala za přinesené věci i za finanční příspěvek. Tuto částku použijeme na dopravu a část také jako přímou pomoc potřebným. Velký dík pak patří všem, kteří pomáhali při nakládce. Bez nich bychom takovou velkou akci ani nemohli organizovat.“ Sbírkou se aktivně zúčastnila rovněž nastupkyně Veroniky Prchalové Magdaléna Kutálková. Měla tak možnost vyzkoušet si ještě před oficiálním nástupem do nového zaměstnání, co ji v budoucnu čeká.

Součástí sbírky byla anketa, kterou prováděli studenti Slezské univerzity. Ptali se dárců, zda jim vyhovuje místo, či by raději odevzdávali šatstvo jinde, zda je četnost sbírek dostačující a zda jim vadí, když jsou požádáni o dobrovolný finanční příspěvek. Na názory a přání Opavanů bude Naděje při dalším pořádání sbírek přihlížet.

Firma RITSCHNY, kovošrot a sběrné suroviny s.r.o.

se od svého vzniku v roce 1994 orientovala na výkup kovového odpadu z firem opavského regionu. Odkoupením sítě sběrů od Sběrných surovin Olomouc – provoz Opava, rozšířila svoji činnost o výkup papírových odpadů, skla, barevných kovů, fólií a AKU.

V roce 2010 došlo k prodeji firmy. Nový majitel – TSR Czech Republic s.r.o. – rozšířil odbytové možnosti firmy o celou Evropu a částečně o Asii.

V současné době má firma RITSCHNY, kovošrot a sběrné suroviny s.r.o. pobočky v Hlučíně, Dolním Benešově, Kravařích, Vítkově, Bruntále, Obloukové – Opava, spolupracuje s OÚ ve Štěpánkovicích a Budišově nad Budišovkou na provozu sběrných dvorů.

Kontakt: 553 793 283, 553 793 031

e-mail: konig@ritschny.cz

Občanská poradna zve

Anna Jirásková je sice už dvacet let v důchodu, ale plná sil. Přesto, jak říká, se v poslední době spálila. Důvěřovala totiž lidem, kterým neměla a dostala se tak do nezáviděníhodné situace.

„Až tak špatně, že by mi hrozila exekuce, to nebylo. Ale chvíli jsem měla pořádně nahnáno a nebyť Občanské poradny, byla bych v pěkné bryndě,“ víc svůj případ nerozebírá, prý se stydí za svou důvěřivost a tak jen mávne rukou. Rozhodně se ale půjde podívat na Den otevřených dveří, který Občanská poradna Charity Opava pořádá v úterý 17. dubna od 13 do 15 hodin na Kylešovské ulici 10 v Opavě v prostorách Charitní ošetrovatelské služby.

Přijde hlavně kvůli přednáškám, které už k této akci tradičně patří. Letos budou celkem tři, a to na téma NOVINKY 2012. První přednáška se zaměří na podstatné změny v zákoníku práce, které se týkají sjednávání pracovních

poměrů na dobu určitou, výpočetních důvodů, odstupného a dovolené. V tomto směru poradna zacílí i na přechodná ustanovení. Druhá přednáška je tradičně o dluhové problematice a přednášející se zaměří na novinky v této oblasti. V rámci třetí přednášky se posluchači dovedí o změnách v sociální oblasti. Následovat bude diskuze.

Akce je určena spíše odborné veřejnosti, ale vítáni jsou i běžní občané. Z důvodu předpokládaného zájmu je na místě zatelefonovat na číslo 553 616 437 a raději se předem ohlásit – tak jako to již udělala paní Jirásková, která si po neblahých zkušenostech nenechá žádnou přednášku charitní Občanské poradny ujít.

••• Inzerce Charity

Poděkování

Děkujeme panu MUDr. Petru BOUCHALOVÍ z Brna za sponzoring a informace o Domu sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené, které umístil na své internetové stránce ProSrdce.Cz. Rovněž děkujeme, že občasník obyvatel domu Vlaštofku má k dispozici v čekárně své Kardiologické privátní ordinace.

Václav BURDA,
Dům sv. C + M

Středisko Chráněného bydlení dostalo od dárcy, který si přeje zůstat v anonymitě, dvě starší kola a porcelánový servis. Stejný dárcy pak věnoval Domu sv. Cyrila a Metoděje starší počítač, ložní prádlo, nádobí a vysavač. Za nezištnou pomoc děkujeme!

Obdarování

Zaznamenali jsme

• Na návštěvě

V březnu se byli pracovníci Mraveněčku podívat v denním stacionáři pro děti s kombinovanými vadami, který v Ostravě provozuje občanské sdružení Mikasa. Oplatili tak návštěvu, kterou Ostravané vykonali loni, když Mraveněček uspořádal u příležitosti svých desátých narozenin Den otevřených dveří. Jak uvedl Lubomír Blecha, v zařízení Mikasa se zajímali hlavně o metody práce a došlo také na vzájemné předávání zkušeností.

••• Společenská kronika

Blahopřejeme

* Narozeniny v dubnu

Dubnoví zrozenci bývají tvrdohlaví, s láskou však problémy nemívají. Toť horoskop praví, že každý beran je i beránek hravý. Nechť tedy životem lehce proplouvají, ať svými rohy netrkají a ať se jim štěstí a zdraví nevyhýbají. Toto přání zasíláme dubnovým oslavencům, kterými jsou Zuzana BARTÁKOVÁ, Renáta BĚLÁKOVÁ, Vojtěch BINAR, Petr BSIRSKÝ, Dana GILÍKOVÁ, Dana HRUŠKOVÁ, Alena IHNATIŠINOVÁ, Jaroslav JAŠEK, Vladimír KNYBEL, Kamila KUPKOVÁ, Ilona MICHALČÍKOVÁ, Petra PATEROVÁ, Pavel RYCHTA, Libuše SMĚJOVÁ, Jiří TOTKA, Barbora VÁVROVÁ a Hynek ZÁVORKA. Vše nejlepší přeje

redakce

* Kdo je pořád veselý, ničeho se nebojí, žádný pláč a žádné stesky, vřdyť je přece život hezký. Kdo se dívá kolem sebe, vidí lidi, kytky, nebe, koho tedy těší svět, ten tu bude do sta let. Všechno nejlepší a Boží požehnání svému kolegovi Pavlu RYCHTOVI přeji

kolegyně z Radosti

* Zvonky zvoní, svět se směje a každý Ti dneska přeje, štěstí, zdraví, pohodu, vřdycky dobrou náladu. Všechno nejlepší k narozeninám přeji naší stále veselé Petře PATEROVÉ

kolegyně z Radosti

* Narodil se malý klouček,

Martin KUBESA, ať jsou mu hvězdy nakloněny, ať při pohledu na něj vždy každý zaplesá. Ať je krásný, chytrý a na světě ať je rád, ať nechybí mu nikdy láska ani kamarád.

Všichni z Vlaštoviček

* Trojka z dílen dneska slaví, přejeme jim samé zdraví. Ať žijí blaze ILONA, DANA i PETR, k narozeninám dostanou nový svetr!

Chráněné dílny sv. Josefa

••• Info servis

Informujeme

• Byli v divadle

Skupina nevidomých obyvatel Domu sv. Cyrila a Metoděje navštívila v březnu opavské Slezské divadlo. Na programu byla komedie Sluha dvou pánů. Vlaštovičtí seděli v první řadě a byli nadšeni. Přestože o vizuální zážitek jsou ochuzeni, atmosféra byla dle jejich slov úžasná a hra zábavná. Někteří byli v divadle vůbec poprvé.

• Štědré dary

Během sbírky šatstva lidé hojně přispívali i na dopravu. Vybralo se krásných 20.516 korun. Děkujeme všem!

Slovo spirituála

Svět minulých postních dní, které jsme zahájili masopustními veselnicemi, nám jako memento připomínají kontrast mezi světem, jaký je a jaký by mohl být. Z dálky vypadá naše planeta jako nádherná modrá perla. Zblízka je zastíněná mračny lidských patvarých pokusů. Kdybychom „ufonům“ ukázali krásy národních parků, kdybychom je provedli našimi vesnicemi a ukázali jim východ slunce nad našimi zahrádkami, žasli by. Ale kdybychom je nechali přečíst dějiny 20. století nebo je blíže nechali nahlédnout do některých našich domácností, asi by jim bylo hodně divně, ne-li špatně. Věta „Vy jste se zbláznili“, se mi zde zdá nejvhodnější. Leží nám na srdci svět. Leží nám na srdci místo, kterému rozumíme, místo, kde žijeme, místo, které milujeme. Naštěstí jsou tady Velikonoce. Je zde příslib jara, příslib života. Bůh nemá rád mrtvou hmotu. Ať každá Vaše kyčkovačka, polévání vodou, rozdávání vajec a rodinné návštěvy jsou jarním vykročením směrem k plnohodnotnému životu.

Hezké Velikonoce!

P. Josef MOTYKA

••• Listárna Domovníka

Milí pracovníci Charity,

přijměte poděkování za vaši práci a péči o našeho manžela, tatínka a dědečka pana Štěpána Fučka. Jen díky vašim službám a obětavé péči mohl i přes svůj vážný zdravotní stav zůstat v domácném prostředí a konec života prožít mezi svými blízkými, což by bez vás nebylo možné. Moc si vaši práci vážíme a děkujeme za to, že takového služby poskytnete.

Rodina FUČKOVA
a KRUPOVA

Vážená a ctěná Charito,

se srdcem poznamenaným doznívajícím smutkem si dovoluji poděkovat všem našim sestram a pečovatelnám za vzornou a příkladnou péči o mou maminku paní Jiřinu Krusberkou. Maminka dlouhá léta trpěla těžkou a nevléčitelnou nemocí a vy všichni, kdo jste ji znaly a staraly se o ni, zajiště víte, v jakém zdravotním stavu se nacházela. Nemohu ani dost dobře vyjádřit, jak jsem vám za váš hluboce lidský přístup a bezmeznou oddanost své práci vděčný. Vždy jste dávaly mamince pocit, že je pro vás dů-

ležitý člověk a pomáhaly jste jí sdílet nelehký úděl. Vaše srdce jsou naplněna láskou, hlubokou empatií a odhodlaností pomáhat bližním, kteří to potřebují. Jsem hluboce přesvědčen o tom, že maminka by to cítila stejně, jen už ten dík sama nemůže vyslovit. Dovolte tedy, abych to udělal za ni, abych vyslovil obyčejně, avšak hluboce pravdivé slovo DĚKUJI. S pozdravem

Vlastimil KRUSBERSKÝ,
syn

Pište nám!

Listárna zpravodaje Domovník je určena vašim názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky pošlete na adresu ivana.harazimova@centrum.cz. Těšíme se na ně!

DOMOVNÍK

CHARITNÍ DOMOVNÍK. Vydává Charita Opava, Přemyslovců 26, 747 07 Opava, pro své zaměstnance, dobrovolníky a příznivce. Tel. a fax: 553 612 780, 553 612 788, e-mail: molvci@charitaopava.cz, www.charitaopava.cz. Duben 2012.